

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Confirmatur exemplo Angelorum quemlibet suo Statu contentum
esse oportere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

§. 1. Confirmatur exemplo Angelorum quemlibet suo statu contentum esse oportere.

3.
Angelorum in aethiopia.
 a Tob. 12. 18.
QUOD SI oculos conicias in hierarchias & choros angelorum, qui bene nouerunt, quam subiectionem debeant suo creatori, inuenies omnes esse loco, gradu, & officio à Deo ipsis commissio, contentissimos: quod, qua possunt altissima perfectione, exercent. magnæ enim felicitati sibi ducunt, quod velit Deus in quacunque re, etiam abiecta, illorum opera vti, quamuis nulla sit censenda abiecta, sed sublimis & valde gloriola, quam Deus vult & imperat: ac propterea nec maiores contemnunt minores; nec minores inuident maioribus, nec alter vult alterius officium usurpare: quia quisque suo valde est contentus. Quare S. Angelus a Raphael, etiam si esset unus ex septem præcipuis, qui assident ante Deum, eadè tamen animi voluptate, qua erat in cælo, descendit, vt ministraret Tobia in officijs humilioribus, quæ famuli & serui faciunt cum suis dominis; non propterea dedignatus: quin potius summo honori sibi ducens, quod Deus id ipsi imperaret. Et eadem animi tranquillitate custodiunt Aethiopem, qua Principem alicuius terre; & priuatum aliquem hominem, sicut integrum regnum: quia suam voluptatem in eo ponunt, quod illis Deus imperat.

4.
Christi obedientia.
IPSEMET verò Deus homo factus ad omnium hominum exemplum, adeo erat contentus artem *fabrilem* exercendo, atque cum exerceret munus prædicatoris & magistri: quia vtrumque faciebat, vt æterni sui Patris voluntatem impleret, in qua exequenda totam suam delectationem collocauerat. Si igitur his oculis respicias Status & officia, vitæque rationem, quæ tibi ex consilio diuinæ prouidentia obrigit, omninò eris contentus, & operam diligentem pones, vt in ea salutem consequaris, propter quam à Deo illam accepisti.

5.
bi. c. 12. 14
Membra sua sorte contenta.
EODEM tendit præclara illa similitudo, qua vtitur Apostolus, cum ait: *b omnes nos esse vnus corporis membra;* significans quod quemadmodum pedes contenti sunt in simo loco, quem habent, suoque officio strenue funguntur, neque inuident oculis, neque indignantur, aut contra illos insurgunt; neque hi (licet in altiori loco positi) pedes contemnunt; sed potius attenti valde sunt, vt & illis & toti corpori prospiciatur: & hinc in modum reliqua membra quæ sunt in suis stationibus, attendentia suis officijs in vtilitatem reliquorum. Sic igitur *fideles*, qui sunt vnus Ecclesiæ membra; & *Religiosi*, qui sunt partes eiusdem Religionis; & *Ciues*, qui vnus ciuitatis siue regni, meritò debent omnes esse contenti in eo Statu, officio & ministerio, ac vitæ sorte, quam Deus illis dedit: studentes vnusquisque excellere in eo, quod ipsis incumbit: ita vt neque minor maiori inuideat, aut ambitiose altiorum locum ad quem non est vocatus concupiscat; nec maior insolenter se

erigat,

erigat, & contra sui Status grauitatem & moderationem debitam, minorem contemnat.

Et si memor esses, quod propter tua peccata feceris te filium Demoniis, & Sathanæ membrum: ac proinde dignum, qui adnumerareris Reib. infernali, cuius caput est Lucifer; indignum verò, qui membrum sis mystici corporis Ecclesiæ, cuius caput est Christus: fælicem te reputare, quod sis vel pes huius corporis. siquidem veniet tempus, in quo totum, & pedes & oculi tanquam partes congregationis iustorum transferantur in cælum: vbi erit vnum corpus mysticum, & gloriosum cum Repub. Hierarchiarum cœlestium, in qua vel ipsi pedes multò plus splendebunt, quàm stellæ; omnesque pacatissimi & contentissimi erunt sorte illa, quæ consilio ac dispositione eius, qui illos elegit, vt eius regni partes essent, eis obtigerit. Cum igitur non expediat, vt in Ecclesia & Rep. terrena omnes sint oculi, aut manus: lauda & glorifica Deum, qui corporis sui te partem fecit; pignusque dedit, quod sis etiam futurus in cælo: & cum gaudio amplectere consilia æternæ dispositionis & voluntatis, quam merito diligere, & præferre debes cuiusque honori & vtilitati, quæ poruisset ex altiori aliquo Statu tibi prouenire.

PRAEDICTIS hætenus addendum est, quod non solum ad priuatum cuiusque bonum, sed etiam ad vniuersale totius Ecclesiæ, ac Reip. & cuiusvis Communitatis tranquillitatem, sit valde necessarium, vt omnes in Statu & Officio suo pacati sint & contenti, eiusque perfectioni studeant: sic enim pax & vnio corporis mystici conseruatur, sine qua nec particulariam bonum diuturnum esse poterit: sicut pax & salus totius corporis naturalis pendet ex coniunctione membrorum inter se, & ex eo quod vnum quodque sibi constitutum locum occupet. Hoc voluit Apostolus significare cum dixit: *Obsecro vos, vt dignè ambuletis vocatione, qua vocati estis, cum omni humilitate, & mansuetudine, cum patientia supportantes inuicem in charitate, solliciti seruare vnitatem spiritus in vinculo pacis. Vnum corpus, & vnus spiritus, sicut vocati estis in vna spe vocationis vestrae.* Quibus verbis docet Apostolus plurimum referre ad perfectam pacem & vniõnem Christianorum seruandam, quod quisque viuat dignè vocatione sua, dando operam diligentem, vt ipsa vita talis sit, qualem exigit ipsa vocatione, ita vt Ecclesiastici, & Religiosi, & Seculares impleant exacte Statuum & Officiorum suorum obligationes; amplectentes integram & perfectam humilitatem, quam exprimit Apostolus verbo illo: *cum omni humilitate:* cuius munus est conseruare vnumquemque in pace & tranquillitate, in loco à Deo sibi constituto. Nam si est inferior: ille est naturali eius inclinationi cõformis, quæ semper tendit ad vltimum, sicut terra ad centrum. Quod si locus sit excelsus, nitatur appetit

altiore

6.
Recogita
indignita-
tem tuam.

7.

c Ephes. 4.

Pax priua: a
bono publi-
co necessa-
ria.

altiore: quia potius se reputat illo indignum. & hac ratione cum omnibus seruat pacem & vnionem, quia neminem ex loco suo deturbat, nisi fortè meliori oblato spontè ille acquiescat.

ET HINC est, quod quemadmodum omnes morbi & naturalis corporis dolores oriuntur ex aliqua membrorum disunctione, eò quòd non sint in suis locis; aut humores redundant: ita etiam omnes fere *trium* Rerum publicarum Christianarum miseriæ oriuntur ex defectu *conuersionis* partium earum; aut quòd illæ non faciant aliàs rectè officium suum iuxta vocationem propriam; aut quòd eà non contentæ ad id quod aliorum est proprium, etiam cum eorum detrimento *aspirent*. Quomodo enim non sequatur turbatio, si minor *contendat* esse maiori æqualis? aut si maior velit minorem *opprimere*? aut si quisq; velit sibi *usurpare* sortem, quæ alteri obigit, aut suam *accrescere*, cum alienæ detrimento?

DE NIQVE si Reib. cuius es membrum, conseruationem desideras, recordare quod Ecclesia (vt suprà dicebamus) sit *terribilis vt castrorum acies ordinata*. Quemadmodum enim exercitùs robur in eo consistit, vt singuli milites suam seruent *stationem*, pugnando in ea ita strenuè, vt vitam potius amittant, quam eam deserant: ita Ecclesia & eius Rerum pub. fortitudo in eo consistit, vt omnes fideles valdè sint charitate coniuncti, nullo (vt suadet Ecclesiastes) *locum suum dimittente*, sed quicquid ille iure suo requirit, cum summa perfectione, faciente. Ex hoc enim oritur celestis quadam *harmonia*, quasi multarum vocum valdè concinnarum musica: idque tantà fortitudine & perseuerantia, vt dixerit DEVS S. Iob: *quis enarrabit calorum rationem? aut concentum cali quis dormire faciet?* Sic ut ergò nullus in terra est qui hoc præstare possit: ita nullus est, qui perfecte assequatur admirandum illum ordinem, quem DEVS in hoc Ecclesia sua celo constituit, etiam in Statibus, Officijs, ac Ministerijs, quæ illa ad sui conseruationem & augmentum complectitur: nec omnis potestas huius mundi, aut inferni sufficere poterit, ad impediendum hunc ordinem, & harmoniam turbandam, quam habet in succelsione, qua alij fideles alijs succedunt in his Statibus & Officijs, vsque ad mundi finem. Quamuis enim hic ordo in aliqua Prouincia aut Regno, propter eorum peccata deficiat: in alijs tamen multis regnis non deficiet. Et licet Antichristus excludere ex mundo conetur *mulierem illam amictam sole, qua in capite habet coronam stellarum duodecim, & sub cuius pedibus est posita luna* (quæ mulier figura erat Ecclesiæ, illa tamè abibit *in locum suum*, à Deo sibi præparatū, ita vt sit impossibile eam ornatu hoc celesti spoliare, nec facere dormire concentum hunc & modum, quo Deus illam conseruat & mouet. Quod cum ita sit, æquum est, vt ex parte tua tanquam huius Ecclesiæ membrum non

turbes

Morborum
spirituali-
um origo.

9.
d Cant. 6.9
c. 2.1

c Eccl. 10.4

f Iob. 8.37.
Exercitus
statione:
Musica cõ-
seruatur
harmonia.

g Apoc. 12.
6.14.
Porta inferi
non praua-
lebunt.

urbes hunc ordinem; nec dormire facias, nec cellare cælestem hanc musicã & harmoniam, si locum *deseras*, in quo te Deus collocavit; aut aliũ ex suo *extrudas*; aut obligationes tui officij non *præstes*. Nam supremus cælestis huius machinæ gubernator vindictã sumet de illa *inordinatione*, quam induxeris; cederetq; in tuum proprium damnũ, si tuam *deseras* stationem; nec tamen deerit ipsi Deo *alius*, quem in tuo loco constituat, propterea enim in Apocalypsi temonuit: *h tene quod, habes ut nemo accipiat coronam tuam.*

S. 2. *in omni Statu acquiri posse perfectionem.*

Ad ultimam consolationem eorum, qui sunt in inferiori Statu, stabiliamus hanc veritatẽ: quod in Statu imperfecto possit esse vita *perfecta*; & in officio humili, vita *sublimis*; & in gradu demisso, vita *excellens*. Quamvis enim Status perfectionis, & Officium spiritualis ministerij plurimum *invenit* ad magnã sanctitatẽ consequendam: *sapẽ* tamen harum rerum defectus suppletur à copiosa *gratia* & favore Dei, ac magnã *diligentia* ipsi ulmet hominis, eadẽ gratia adiuti: ita ut existens in statu minus perfecto ascendat ad excellentiorem sanctitatẽ, quam qui sunt in Statu maioris perfectionis. Nam ut S. Petrus dixit, *a in veritate comperi, quia non est personarũ acceptor Deus, sed in omni gente, qui timet eum & operatur iustitiam, acceptus est illi.* Quare si paruulus in humili suo statu plus Deum timuerit, & diligentius, quod iustum est, fecerit: erit magis acceptus, quam magnus in sublimiori statu. Quare nec debes animũ abijcere propter parvas dotes; nec te erigere, etiamsi habeas magnas. Nam vel cum parvis poteris esse valdẽ Sanctus, si divinæ gratiæ fidas: & cum multis eris valdẽ imperfectus, si tibi ipsi in nitatis. Sed utrumque erit tibi vile, si cum eò, quod Deus constituit, te conformes; & illi fueris cooperatus.

Hoc præclarẽ declaravit S. Gregorius ea similitudine, quã usus est Sapiens, cum dixit: *b Stellio manibus nritur, & moratur in domibus Regis.* Nã *sapẽ* (inquit) euenit, ut aues, quæ alas habent ad volandum & in altrũ ascendendum, volent tamen valdẽ demissẽ suosque nidos in parvis arbusculis ponant, dormiantq; in cavernis terræ: contra verò lacertæ & stelliones non habentes alas, sed manibus innitentes repunt per muros, & ascēdunt ad tecta regalium palatiorum; quod aues non perueniunt. Hunc in modum, qui magnas dotes habent, *alas* scilicet ingenij, iudicij, eruditionis & ingenuitatis, aliaque talenta præclara, quibus faciliẽ possent volare, & ad perfectionem peruenire, egregiaq; facinora edere: illa tamen non faciunt; sed negligentia & tepiditate iua (ita Deo in pœnam occultæ alicuius *superbiæ* permitte) vitam ducunt valdẽ imperfectam, occupando se rebus vanis; & nidos suos inter spinas curarũ terrenarũ collocãdo sepulti in abyssõ cupiditatũ & ambitionũ humanarũ. Contra verò *lacertæ* homines scilicet humilis cõditionis,

etiamsi

h Apoc. 3. 11

Gratia & diligentia (sape supplēt) statum.

2 Act. 10. 34.

Non status sed virtus saluat.

Lib. 6. Moral. c. 5. b Irou. 30. 26.

Ob superbiã permittit Deus alios quos sua talenta negligere.